

ся да уловятъ Иисуса съ измамъ, и да го
5 убійтъ. Но думахъ: Да не е въ празд-
никъ-тъ, за да не стане мѣла между
народъ-тъ.

6 ^а Иисусъ като бѣше ^{въ} Виваніи, въ
7 домъ-тъ на Симона проказаннаго, При-
стѣжи при него жена която имаше ^{въ} сѣдѣ
алавастрень много сѣхно миро, и възли-
ваше ^{го} на главъ-тъ му като бѣ сѣднѣлъ
8 на тръпезъ-тъ. ^а Ученици-тъ му, като
видѣхъ ^{това}, възнегодовахъ и думахъ:
9 За какво тая пагуба? Защото това миро
можаше да ся продаде на голѣмъ цѣнѣ,
10 и да ся раздаде на сиромасы-тъ. Но Ии-
сусъ позна ^{това} и рече имъ: Защо доса-
ждате на женъ-тъ? защото добръ рабо-
11 тѣ стори на мене. Защото ^{сиромасы-тъ} всякого
имате събъ себе си, а ^{мне} мене вся-
12 кога нѣмате. Защото тя като възлія това
миро на тѣло-то ми, стори го за погребѣ-
13 ніе-то ми. Истинъ ви казувамъ: Дѣто
и да ся проповѣда това евангеліе по вѣч-
ный-тъ свѣтъ, ще ся казува за неинъ
спомень и ^{това} което тая стори.

14 ^а Тогази единъ отъ дванадесеть-тъ, на-
рицаемый ^{Иуда} Искариотскій, отиде при
15 первосвященники-тъ, и рече: ^{Каково} ще
ми дадете, и азъ ще ви го прѣдамъ? И тѣ
му прѣдложихъ тридесеть сребьриницы.
16 И отъ тогази търѣше благоврѣміе да го
17 прѣдаде. ^И въ первый-тъ день на <sup>празд-
никъ-тъ</sup> на бесквасны-тъ ^{хлѣбове} дойдохъ
ученици-тъ при Иисуса, и рекохъ му: Дѣ
ищещъ да приготвимъ да ядешъ пасхъ-
18 тѣ? И той рече: Идѣте въ градъ-тъ при
едикого си, и речѣте му: Учитель-тъ ка-
зува: Врѣме-то ми е близу; у тебе ще
19 направѣхъ пасхъ-тъ съ ученици-тъ си. И
сторихъ ученици-тъ както имъ повелѣ
Иисусъ; и приготвихъ пасхъ-тъ.

20 И ^{когато} станѣ вечеръ, сѣднѣлъ бѣ
21 на тръпезъ-тъ съ дванадесеть-тъ. И като
ядѣхъ тѣ, рече: Истинъ ви казувамъ, че
22 единъ отъ васъ ще мя прѣдаде. И ^{тѣ}
оскърбени тежко начинхъ всякого единъ
отъ тѣхъ да му казуватъ: Да не бы да
23 съмъ азъ, Господи? А той отговори и ре-
че: ^{Който} затои съ мене рѣкхъ-тъ си
24 въ блудо-то, той ще мя прѣдаде. Сынъ
человѣческый отхожда, ^{както} е писано
за него; ^а горко на тогози чловѣкъ,
чрѣзъ когото Сынъ чловѣческый ще бѣ-
де прѣдаденъ; добръ бы было на тогозъ

25 чловѣкъ, ако не бы ся родилъ. И от-
вѣща ^{Иуда}, който го прѣдаде, и рече: Да
ли съмъ азъ, Учителю? Казува му: Ты
рече.

26 ^и И когато ядѣхъ, ^{рѣкхъ} Иисусъ хлѣбъ-тъ,
и благослови и прѣломи ^{го}, и даваше на
ученицы-тъ, и рече: Земѣте, яждѣте; ^а това
27 е тѣло-то мое. И зѣ чашъ-тъ, и благода-
ри, и даде имъ и казуваше: ^и Пийте отъ
нейхъ всячки; Защото ^а това е моя-та крѣвь
28 ^и на новый-тъ завѣтъ, ^а която ся заради
мнозина излива за прощеніе на грѣхове-тъ.
29 ^и И казувамъ ви, че отъ сега на татакъ
нѣма да пийте отъ тойзи плодъ на лозъ-
тъ, ^а до онзи день, когато го пийхъ новъ
съ васъ въ царство-то на Отца моего.
30 И ^а ^{както} испѣхъ пѣснь, излѣзохъ на го-
рахъ-тъ Елеонскъ.

31 Тогази казува имъ Иисусъ: ^и Всинца вы
ще ся соблазните въ мене тѣзи ноцъ;
защото е писано: ^и Ще поразѣхъ пастырѣ-
тъ, и ще ся распрѣснѣтъ овцы-тъ на ста-
32 до-то. А подиръ въскрѣсеніе-то си, ^и ще вы
33 прѣдварѣхъ въ Галилеѣ. А Петръ отговори
и рече му: Ако и всякы да ся соблазнятъ
въ тебе, азъ никога нѣма да ся соблазнѣхъ.
34 Рече му Иисусъ: ^и Истинъ ти казувамъ,
че въ тѣзи ноцъ прѣди да пѣе пѣтель-тъ,
35 трижды ще ся отречешь отъ мене. Казува
му Петръ: Ако стане нужда да да умрѣхъ
съ тебе, нѣма да ся отрекжъ отъ тебе: по-
добно рекохъ и всячки-тъ ученици.

36 ^и Тогази идува съ тѣхъ Иисусъ на едно
мѣсто което ся казуваше Геосеманія; и
казува на ученицы-тъ: Сѣдѣте тука, докль
37 иджъ тамъ да ся помолѣхъ. И като зѣ Петра
и ^а двамата Зеведеевы сынове, начинъ да
38 скърби и да тѣжи. Тогазъ имъ казува:
^и Прискрѣбна е душа-та ми до смъртъ;
постойте тука и бждѣте будни съ мене.
39 И ^и ^{както} отиде малко на напредъ, паднѣхъ
на лице-то си, и моляше ся и думаше:
^а Отче мой, ако е възможно, ^и нека мя
замине тая чаша; ^и не обаче както ищѣхъ
40 азъ, но както ^{ищѣхъ} ты. И идува при у-
ченицы-тъ, та ги намѣрѣва заспали, и ка-
зува на Петра: Така ли не можехте единъ
41 часъ да постоите будни съ мене? ^и Будни
бждѣте и молѣте ся, да не бы въ иску-
шеніе да влѣзете; духъ-тъ е бодръ, а
42 плѣтъ-та е немощна. Пакъ отиде второй
пѣтъ, та ся помоли и думаше: Отче мой,
ако не е възможно тая чаша да замине

е Мар. 14; 3. Иоан. 11; 1, 2.

12; 3.

д Иоан. 12; 17.

д Иоан. 12; 4.

е Втор. 15; 11. Иоан. 12; 8.

ж Виль Гз; 18; 20. 28; 20.

Иоан. 13; 83. 14; 19. 16; 5,

28. 17; 11.

з Мар. 14; 10. Лук. 22; 3.

Иоан. 13; 2, 30.

и Гз. 10; 4.

и Зах. 11; 12. Гз. 27; 3.

к Исх. 12; 6, 18. Мар. 14;

12; Лук. 22; 7.

л Мар. 14; 17 до 21. Лук. 22;

14. Иоан. 13; 21.

м Псал. 41; 9. Лук. 22; 21.

Иоан. 13; 18.

н Псал. 22; Псал. 53; Дан. 9;

26. Мар. 9; 12. Лук. 24; 25;

26, 46. Дѣян. 17; 2, 3. 26;

22, 23. 1 Кор. 15; 3.

о Иоан. 17; 12.

п Мар. 14; 22. Лук. 22; 19.

р 1 Кор. 11; 23, 24, 25.

с 1 Кор. 10; 16.

т Мар. 14; 23.

у Виль Исх. 24; 8. Лев. 17; 11.

ф Іер. 31; 31.

х Гз. 20; 28. Рим. 5; 15. Евр.

9; 22.

и Мар. 14; 25. Лук. 22; 18.

и Дѣян. 10; 41.

и Мар. 14; 26.

и Мар. 14; 27. Иоан. 16; 32.

и Гз. 11; 6.

и Зах. 13; 7.

и Гз. 28; 7, 10, 16. Мар. 14;

28. 16; 7.

и Мар. 14; 30. Лук. 22; 34.

Иоан. 13; 38.

ю Мар. 14; 32 до 35. Лук.

22; 39. Иоан. 18; 1.

и Гз. 4; 21.

и Иоан. 12; 27.

и Мар. 14; 35. 36. Лук. 22;

41. Евр. 5; 7.

и Иоан. 12; 27.

и Гз. 20; 22.

и Иоан. 5; 30. 6; 38. Фил. 2; 8.

и Мар. 13; 33. 14; 38. Лук.

22; 40, 46. Евр. 6; 18.